

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 13. април 2011. године

Предмети бр. 248/09, 250/09 и 251/09

Душан ТОМАНОВИЋ, Јелена ТОМАНОВИЋ-КОКОВИЋ и Верица ТОМАНОВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 13. априла 2011. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
гђе Аниле ПРЕМТИ, заменика извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуте жалбе, уложене сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, обављеног такође и електронским путем, у складу са правилом 13 § 2 свог Пословника, одлучила је како следи:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба г. Душана Томановића (предмет бр. 248/09) уложена је 17. априла 2009. године и уписана 30. априла 2009. године. Жалба гђе Јелене Томановић-Коковић (предмет бр. 250/09) уложена је 17. априла 2009. године и уписана 30. априла 2009. године. Жалба гђе Верице Томановић (предмет бр. 251/09) уложена је 15. априла 2009. године и уписана 30. априла 2009. године.
2. Дана 23. децембра 2009. године, Комисија је позвала сваког жалиоца да достави додатне информације. Жалиоци нису искористили ову прилику.

3. Дана 9. септембра 2010. године, Комисија је одлучила да споји предмете бр. 248/09, 250/09 и 251/09 сходно правилу 20 Пословника Комисије.
4. Дана 2. новембра 2010. године, Комисија је проследила предмете бр. 248/09, 250/09 и 251/09 СПГС-у како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. Дана 28. фебруара 2011. године, УНМИК је доставио свој одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

5. Први је жалилац (предмет бр. 248/09) син др Андрије Томановића. Други је жалилац (предмет бр. 250/09) кћер др Андрије Томановића. Трећи је жалилац (предмет бр. 251/09) супруга др Андрије Томановића.
6. Према жалиоцима, др Томановић је радио у Клиничком болничком центру у Приштини од 1963. године до свог нестанка. Отприлике у 13.00 часова, дана 24. јуна 1999. године, др Томановић позвао је другог жалиоца како би јој јавио да је кренуо кући са клинике. Жалиоци од тада нису видели др Томановића нити су се чули са њим. Према наводима жалиоца, у време његовог нестанка, испред клинике је постојао контролни пункт КФОР-а.
7. Жалиоци наводе да су одмах пријавили нестанак тадашњем СПГС-у, полицији УНМИК-а, британском КФОР-у, Међународном комитету Црвеног крста, Црвеном крсту Србије, Канцеларији Уједињених нација у Београду и владиним органима Југославије.
8. Трећи жалилац је приложила неколико писама уз своју жалбу. Прво писмо, датирано на 19. јул 1999. године, било је послато Канцеларији Уједињених нација у Београду и у њему се тражио састанак ради разговора о отмици др Томановића, из напомену да су му због његовог постојећег здравственог стања потребни специјални лекови које највероватније не би добио ако је притворен. Друго писмо, датирано на 2. септембар 1999. године, било је послато СПГС-у и у њему се напомиње да би живот др Томановића био угрожен ако би му било онемогућено да добије одговарајуће лекове у притвору и моли се СПГС да предузме све мере како би расветлио нестанак њеног супруга и пронашао га без одлагања. Треће писмо, датирано на 27. септембар 1999. године, било је послато команданту КФОР-а и у њему се напомиње да је жалилац обавештена о настојањима КФОР-а да пронађе др Томановића и траже се додатни напори од стране КФОР-а како би он био пронађен и враћен.
9. Међутим, др. Томановић још увек није пронађен.
10. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. сви списи кривичних предмета које су имали Одељење правде и Полиција УНМИК-а, предати су ЕУЛЕКС-у.

III. ЖАЛБЕ

11. Сваки жалилац се жали на наводни пропуст УНМИК-а да ваљано истражи нестанак др Томановића и на душевну бол и патњу које су наводно узроковане овом ситуацијом.
12. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалиоци указују, тим редоследом, на повреду права др Томановића на живот, загарантованог чланом 2. Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3. ЕКЉП.

IV. ПРАВО

13. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмете, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
14. У својим коментарима, СПГС нема никаквих примедби на прихватљивост жалби.
15. Комисија је мишљења да жалбе везане за чланове 2 и 3 ЕКЉП покрећу озбиљна чињенична и правна питања, чије би разрешење требало да зависи од процене меритума. Према томе, Комисија закључује да ове жалбе нису очигледно неосноване у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
16. Комисија не види друге разлоге на основу којих би ове жалбе биле проглашене неприхватљивим.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБЕ ПРИХВАТЉИВИМ.

Анила ПРЕМТИ
Заменик извршног службеника

Марек НОВИЦКИ
Председавајући